

Gebed bij Nieuwjaarsdag

Er is weer een jaar voorbij, Hemelse Vader!

We danken U dat het is toegevoegd aan de tijd van genade
en het schrikt ons niet af dat het ook zal worden toegevoegd aan de tijd van
rekenschap:

want we vertrouwen ons toe aan Uw barmhartigheid.

Het nieuwe jaar ligt voor ons met zijn aanspraken.

Misschien gaan we het binnen,

bedrukt en bezorgd om wat we voor onszelf niet kunnen en willen verbergen:

de gedachte aan wat ons oog bekoorde,

waardoor we het spoor bijster raakten,

of aan het zoete van de wraak, dat ons misleidt heeft;

of aan de woede die ons onverzoenlijk maakte,

of aan ons koude hart, dat ver bij U vandaan vluchtte.

Toch gaan we het niet helemaal met lege handen binnen.

Want ook dit willen we meenemen:

de herinneringen aan de bange twijfel die tot rust kwam,

aan stille zorgen die verlicht werden,

aan bedrukte gevoelens die opgevroljkt werden,

aan blijde hoop die niet beschaamd werd.

Op verdrietige momenten putten we innerlijke kracht en nieuwe moed
uit de gedachte aan mensen van formaat,

Uw uitverkoren instrumenten,

die onder zware aanvechtingen en met angst in het hart

hun innerlijke vrijheid bewaarden,

hun moed ongebroken hielden, de hemel open.

Daar voegen wij ons getuigenis aan toe,

in de overtuiging dat,

- ook al is onze moed vergeleken met die van hen niet meer dan mismoedigheid,

onze macht niet meer dan onmacht, -

U toch dezelfde bent,

dezelfde geweldige God die de geesten van mensen toetst in de strijd,

dezelfde Vader zonder wiens wil geen mus ter aarde valt.

Amen.

“De verwachting van het geloof” een toespraak van Kierkegaard

Vertaling Geert Jan Blanken (Uit: Kierkegaard in gewone taal)